

Ірина Олександрівна **ТУРЧАК**

к.ю.н., доцент, Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6545-8309>e-mail: iryntat210876@gmail.com**ПРИНЦИПИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ Й АСОРТИМЕНТОМ У МЕНЕДЖМЕНТІ ПОСТАВОК ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА**

У зв'язку з коронавірусною пандемією й супутніми обмеженнями стійкість промислових підприємств значною мірою опирається на здатність менеджерів забезпечити своєчасність і безперебійність поставок. У наявних дослідженнях досить повно розкрито особливості управління поставками на промисловому підприємстві. Водночас розвиток вітчизняних промислових підприємств в умовах кризи, перспективи їх виходу на міжнародну арену залежать від спроможності менеджменту досягнути не лише загальної якості процесів, але й управляти якістю й асортиментом у ланцюгу поставок. У статті проведено теоретичне дослідження особливостей управління поставками й узагальнено принципи управління якістю й асортиментом у менеджменті поставок промислового підприємства, до яких віднесли обґрунтованість, комплексність і послідовність, етичність і добросовісність, сталий розвиток.

Ключові слова: поставки, промислове підприємство, логістичний менеджмент, якість, асортимент

ВСТУП

У зв'язку з коронавірусною пандемією й супутніми обмеженнями стійкість промислових підприємств значною мірою опирається на здатність менеджерів забезпечити своєчасність і безперебійність поставок. Діяльність підприємства в економічній системі змушує нас тлумачити будь-який суб'єкт господарювання як відкриту систему, логістичні підсистеми яких утворюють «кровоносну систему» економіки. В умовах зростання ризиків, а також поширення порушень у закупівлях, порушених із недостатньою компетентністю або ж, подекуди, неправомірною поведінкою менеджерів із логістики актуальним питанням є характеристика ключових властивостей поставок – їх якості та асортименту.

Впродовж останніх років кількість досліджень, присвячених діяльності з управління поставками зростає.

Н.Й. Коніщева та Н.В. Трушкіна дослідили питання забезпечення виробництва необхідними матеріальними ресурсами та ефективного їх використання [1]. Н.В. Трушкіна, Ю.З. Драчук та Ю.С. Залознова охарактеризували питання створення умов для отримання промисловими підприємствами максимальних вигод з організації виробничо-збутової діяльності з урахуванням специфіки розвитку глобального середовища, підтриманням оптимального рівня витрат і зростанням якості обслуговування споживачів [2, С. 228].

О.І. Попов обґрунтував, що однією із ключових умов ефективності логістики є можливість учасників ланцюга підтримувати максимально можливу швидкість матеріального потоку; водночас вчений зауважує, що на потужність ланцюга поставок також має вплив і продуктивність кожної її ланки [3]. Л. Лірчук та ін. акцентували на тому, що конкурентні переваги організацій залежать не тільки від наявних матеріальних ресурсів та рівня їх використання, але вирішальну роль відіграють нематеріальні фактори, найважливішим з яких є управління [4].

У працях зазначених вчених та інших працях досить повно розкрито особливості управління поставками на промисловому підприємстві. Водночас вважаємо, що розвиток вітчизняних промислових підприємств в умовах

кризи, перспективи їх виходу на міжнародну арену залежать від спроможності менеджменту досягнути не лише загальної якості процесів, але й управляти якістю й асортиментом у ланцюгу поставок.

МЕТА роботи – узагальнити принципи управління якістю й асортиментом у ланцюгу поставок промислового підприємства.

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Дослідження виконане на засадах економічної теорії й теорії логістичного менеджменту. Результати отримано шляхом аналізу наукових і правових джерел за темою дослідження. Принципи управління якістю й асортиментом у ланцюгу поставок промислового підприємства сформульовано за допомогою методу узагальнення.

РЕЗУЛЬТАТИ

Управління якістю й асортиментом у ланцюгу поставок має чітку мету – досягнути неперервності функціонування промислового підприємства й чіткого виконання виробничих планів.

Як слушно зауважують О.М. Ястремська та В.О. Письмак, в умовах розбудови прийнятної моделі розвитку економіки України як інноваційно-інвестиційної важливого значення для виробництва інноваційної продукції набуває обґрунтована закупівельна діяльність промислових підприємств, ефективність якої впливає на формування додаткової вартості продукції, створюваної на підприємстві [5]. Закупівельна діяльність є однією з логістичних функцій. Н.Й. Коніщева та Н.В. Трушкіна наголошують на існуванні різних підходів до визначення логістичних функцій, одним з яких є включення до їх складу лише постачання, виробництва і фізичного розподілу [1].

Управління якістю й асортиментом у ланцюгу поставок здійснюється в рамках єдиного логістичного процесу, що може тлумачитись як «системна структура для прийняття рішень, яка поєднує транспортування, запаси, складський простір, системи оброблення матеріалів, упаковку та інші пов'язані види діяльності, що всі разом виконують необхідні компроміси, які включають витрати й сервіс від постачальника до споживача».

вача (ланцюг поставки)» [6, С. 30].

Фундаментальними складовими поставки є номенклатура (асортимент) та якість поставки.

У логістиці існують різні визначення поняття асортименту. Найбільш розповсюдженим є визначення асортименту як встановленого договором співвідношення різних родів товару, який поставляється, його видів, розмірів, фасонів, розцвіток тощо [7, С. 191]. Історично відомі й інші визначення, зокрема К.А. Флейшиць вважала, що асортимент є передбачене основними умовами поставки або договором процентне співвідношення певних груп чи родів продукції (груповий асортимент), а також у межах груп чи родів продукції – їх сортів, артикулів, розмірів, марок і т.ін. [8, С. 70–71].

На сьогоднішній день усталеною є думка про те, що асортимент визначається тільки як процентне співвідношення визначених груп, родів, сортів, артикулів, розмірів тощо продукції, яка поставляється. Асортимент може встановлюватися не тільки у процентному відношенні, а й у цілком визначених кількісних співвідношеннях (кількість поставки за окремими видами, сортами, розмірами, артикулами тощо) або в певних співвідношеннях за загальною сумою поставки, або й за кількістю, і за сумою.

У теоретико-методичному плані спірним є питання про те, чи відноситься асортимент до умов стосовно кількості або якості продукції, яка поставляється. Так, О.Ю. Кабалкін свого часу вказував, що значення асортиментної поставки, винесеної на один рівень з поставкою доброякісної продукції, ще не означає, що поняття якості охоплює поняття асортименту. На думку О.Ю. Кабалкіна, асортимент – поняття кількісне, а не якісне [9].

Заслужує на увагу думка В.І. Корецького, який вважав, що поняття асортименту неможна віднести тільки до категорії кількості або ж тільки до категорії якості. Оскільки асортимент встановлює кількісне співвідношення між окремими групами продукції, яка поставляється, оскільки він містить елементи поняття кількості. Оскільки ж асортимент встановлює співвідношення між якісно різними групами продукції, він має й риси якісної характеристики товарів. Науковець визначав асортимент як кількісне співвідношення якісно різних груп належної до задачі продукції, обов'язкове в межах кожного встановленого асортиментного періоду, з метою належного задоволення потреб споживача [10, С. 15].

Згідно з положеннями цивільного законодавства України асортимент визначено є певним співвідношенням товарів за видами, моделями, розмірами, кольорами або іншими ознаками.

Залежно від ступеня деталізації розрізняють груповий асортимент і розгорнутий. Груповий асортимент – це перелік різних видів продукції й товарів одного роду. Інакше кажучи, це співвідношення більш-менш значних груп певної обумовленої продукції [11, С. 123]. Розгорнутий (внутрішньогруповий) асортимент характеризує склад продукції й товарів даного виду за окремими ознаками – марками, профілями, сортами, класами, артикулами, моделями, фасонами, розмірами, кольором, малюнком, розфасовкою, пакуванням тощо.

На нашу думку, поняття асортименту носить більше кількісний, ніж якісний характер. Дійсно, поставлена

продукція може відповідати встановленим державою нормам та технічним умовам, тобто бути цілком якісною, тоді як усі позиції асортименту можуть бути порушені.

У процесі управління поставками одним із завдань логістичного менеджменту є моніторинг якості поставок. Для того щоб виявити наявність порушення асортименту, зовсім не потрібно доводити невідповідність поставленої продукції певним вимогам з якості. Можливі також випадки, коли в дотриманні умов стосовно загальної кількості (чи вартості) поставки є порушення асортименту. У цьому разі постає питання про кількість поставки за видами, сортами, марками тощо. Ця інформація дає достатні підстави для вирішення питання про те, було порушено чи ні договірний асортимент. Отже, на нашу думку, асортимент є категорією кількісною.

Проте поняття асортименту нерозривно пов'язане з поняттям якості належної до поставки продукції (товарів), а точніше комплектності. Адже в обох випадках йдеться про поставку продукції у певній сукупності її частин. Але асортимент – це сукупність різних видів продукції, де частини цієї сукупності являють собою готові вироби, цілком придатні для використання за призначенням. Іншу сукупність частин називають комплектом, де йдеться про частини одного складного виробу, які тільки разом можна використовувати за призначенням із метою досягнення належного ефекту. Отже, різниця виглядає доволі значною. Справа в тім, що контрагент іноді може використовувати поставлену йому продукцію тільки в певному співвідношенні її видів. Наприклад, металургійному заводу необхідне певне співвідношення марок вугілля та видів металосировини, без якого стає неможливим ведення нормального виробничого процесу. Хоч, як вказувалося, окремі види продукції, які складають асортимент, кожен зокрема можуть використовуватися за призначенням. У цьому випадку недопоставка якогонебудь виду продукції позбавляє контрагента можливості використовувати всю партію, робить її, так би мовити, неякісною, некомплектною. Проте, визнаючи наявність такої практики, все ж вважаємо неправильним тільки на цій підставі відносити асортимент до показників належної якості.

Якість є одною з істотних умов договору поставки, яка характеризує предмет поставки з погляду придатності його до використання за цільовим призначенням. Тобто якість продукції – це сукупність властивостей і характеристик, які відображають рівень новизни, надійності, довговічності, економічності продукції та зумовлюють її здатність задовольняти відповідно до свого призначення потреби споживачів. Рівень якості продукції відображає сукупність її корисних властивостей, закріплених стандартами, технічними умовами, зразками (еталонами) чи договором.

Діяльність менеджера з закупівельної логістики супроводжується певними ризиками, пов'язаними з обов'язковим оволодінням ключовими компетентностями, які є до певної міри міждисциплінарними. Менеджер із логістики промислового підприємства вимушений не тільки володіти навичками планування й контролю поставок та заборгованості, але й орієнтуватись у ключових положеннях правових актів, які регламентують номенклатуру і якість поставок. Особ-

ливо важливими ці компетентності стають, коли підприємство виходить на рівень взаємодії з органами державної влади чи на міжнародний рівень.

Одне з офіційних визначень поняття якості міститься в ДСТУ 9027:2020 «Системи управління якістю». Це – сукупність якостей продукції, які обумовлюють її придатність задовольняти потреби відповідно до її призначення. Декрет Кабінету Міністрів України «Про державний нагляд за дотриманням стандартів, норм і правил і відповідальності за їх порушення» від 08.04.1993 р. визначав якість продукції як сукупність властивостей, які відображають безпечність, новизну, довговічність, надійність, економічність, ергономічність, естетичність, екологічність продукції тощо, які надають їй здатність задовольняти споживача відповідно до її призначення.

Для застосування адекватних і чітких заходів, спрямованих на боротьбу з неякісною продукцією прийнято Закон України «Про вилучення з обороту, переробки, утилізації, знищення чи подальшого використання неякісної й небезпечної продукції» від 14 січня 2000 р. Завдяки цьому закону уможливилась поява на ринку нових видів товарів, з новими якостями, застосування більш досконалих технологій. Закон регламентує порядок вилучення з обороту неякісної й небезпечної продукції, повноваження органів державної влади в даній сфері відносин, порядок, умови і правила переробки, утилізації, знищення чи подальшого використання неякісної й небезпечної продукції.

Вимоги до якості належної до поставки продукції визначаються як у загальних, так і в спеціальних конкретних показниках.

Загальним показником належної якості будь-якої продукції є наявність у ній обумовлених законом чи договором властивостей і повна відповідність передбаченому законом чи договором призначенню. Але це тільки найбільш загальний показник належної якості, його одного недостатньо для точного визначення вимог до якості даної продукції.

Правові й організаційні основи стандартизації в Україні встановлені Законом України «Про стандартизацію» від 17.05.2001 р., Законом України «Про підтвердження відповідності» від 17.05.2001 р.

Імпортна продукція (товар), яка ввозиться й реалізується на території України, відповідно до товарної номенклатури зовнішньоекономічної діяльності повинна відповідати обов'язковим вимогам норм, стандартів, які діють в Україні, або повинна бути підтверджена свідоцтвом про визнання іноземного сертифіката, який видає Держстандарт України або уповноважений ним орган. Така імпортована сертифікована продукція включається в Єдиний реєстр сертифікованої в Україні продукції, з врахуванням якого органи митного контролю здійснюють оформлення товарів, що ввозяться в Україну.

В Україні діють: а) державні стандарти України; б) галузеві стандарти; в) стандарти науково-технічних та інженерних товариств і спілок; г) технічні умови; д) стандарти підприємств.

Державні стандарти України розробляються на низку об'єктів, серед яких є продукція міжгалузевого призначення та продукція, призначена для населення та підприємств. Державні стандарти містять обов'яз-

кові та рекомендовані вимоги. Поміж обов'язкових є вимоги, що забезпечують безпеку продукції для життя, здоров'я й майна громадян, охорону навколишнього природного середовища. Обов'язкові вимоги державних стандартів підлягають безумовному виконанню органами державної виконавчої влади, усіма підприємствами, установами та організаціями, а також громадянами-підприємцями, на діяльність яких поширюється дія стандартів. Рекомендовані вимоги державних стандартів України підлягають безумовному виконанню, якщо це передбачено чинними актами законодавства; ці вимоги включено до договорів на розроблення, виготовлення та поставку продукції; виготівником (постачальником) продукції зроблено заяву про відповідність продукції цим стандартам. Державні стандарти України затверджуються Державним коймітетом України зі стандартизації, метрології й сертифікації та підлягають державній реєстрації.

Галузеві стандарти розробляються на продукцію за відсутності державних стандартів України чи у разі необхідності встановлення вимог, які перевищують або доповнюють вимоги державних стандартів. Стандарти науково-технічних та інженерних товариств і спілок розробляються у разі необхідності поширення результатів фундаментальних і прикладних досліджень в окремих галузях знань чи сферах професійних інтересів, і можуть використовуватися на основі добровільної згоди користувачів. Стандарти підприємств розробляються на продукцію, що використовується лише на конкретному підприємстві. Технічні умови є нормативними актами, які містять вимоги, що регулюють відносини між постачальником (розробником, виготівником) і споживачем (замовником) продукції з метою організації інформування споживачів про номенклатуру та якість продукції, що випускається, контролю відповідності технічних умов обов'язковим вимогам державних стандартів [12].

З метою запобігання реалізації продукції, небезпечної для життя, здоров'я та майна громадян і навколишнього природного середовища, сприяння споживачеві у компетентному виборі продукції, а також з метою створення умов для участі суб'єктів підприємницької діяльності у міжнародному економічному, науково-технічному співробітництві та торгівлі в Україні проводиться сертифікація продукції. Відповідно до чинного законодавства сертифікація є обов'язкова та добровільна. Обов'язкова сертифікація включає перевірку та випробування вказаних у законі видів продукції для визначення її характеристик і подальший державний технічний нагляд за сертифікованою продукцією. Обов'язками виробників та постачальників продукції, яка підлягає обов'язковій сертифікації та реалізується на території України, є проведення обов'язкової сертифікації; забезпечення виготовлення продукції згідно з вимогами нормативних документів, на відповідність яких вона сертифікована; реалізовувати продукцію виключно за наявності сертифіката відповідності та припинити реалізацію сертифікованої продукції, якщо виявлено її невідповідність нормативним документам, відносно яких вона сертифікована.

Також моніторинг поставки має супроводжуватися встановленням комплектності товару. Комплектність продукції – це наявність усіх її складових частин, де-

талей, приналежностей і технічних документів, які необхідні для використання продукції у повній відповідності з її призначенням. Склад комплексу конкретно визначається, як і інші показники, у державних стандартах і технічних умовах. Хоч визначення комплексу можливе й за угодою сторін.

На думку Г.С. Амерханова, поряд з комплектністю до загального поняття належної якості продукції входять такі відносно самостійні умови, як забезпеченість продукції доброякісною тарою і правильність її маркування [13, С. 102].

Поставка продукції у належній тарі та упаковці забезпечує їх збереження під час транспортування та зберігання, застерігає від псування та пошкоджень. Тобто тара й упаковка призначені для забезпечення кількісної і якісної схоронності продукції під час її транспортування чи зберігання.

Слід звернути увагу на те, що система моніторингу якості та асортименту поставок повинна невинно розвиватись для компенсації ризиків і загроз, пов'язаних із нестійким середовищем функціонування, а також для виконання завдань зі сталого розвитку підприємства у системі суб'єктів господарювання України та на міжнародній арені. З цього приводу слід погодитись з І. Рукванова стосовно того, що шлях для розвитку логістичного обслуговування може лежати у площині спрямування діяльності на обслуговування окремих вузькоспеціалізованих підпроцесів [14], але водночас, як зауважує В.А. Фалович, сьогодні для українських виробників найхарактернішим є експорт продукції, а вихід на закордонні ринки супроводжується вирішенням багатьох проблем, тому актуалізується необхідність дослідження можливостей участі вітчизняних промислових виробників у міжнародних ланцюгах поставок [15, С. 171].

За результатами проведеного дослідження сформульовано такі принципи управління якістю й асортиментом у менеджменті поставок промислового підприємства:

1) наукової обґрунтованості – здійснення управління якістю й асортиментом має відбуватись з урахуванням останніх наукових досягнень та рекомендацій,

формованих у рамках дисципліни логістики та суміжних дисциплін.

2) комплексності та послідовності – управління якістю й асортиментом має узгоджуватись із принципами управління підприємством і виконуватись у рамках загальних функцій логістики, не суперечити та не перешкоджати їх виконанню.

3) етичності й добросовісності – система моніторингу якості й асортименту має бути націлена на досягнення стійкості промислових підприємств у довгостроковому періоді, доцільно забезпечити контрольні механізми для попередження зловживань менеджерів службовим становищем, зокрема, шляхом отримання неправомірної вигоди та нанесення шкоди підприємству.

4) сталого розвитку – теоретичні засади і практичні засоби управління якістю й асортиментом мають неперервно розвиватись для забезпечення зростаючих потреб підприємства й узгоджуватись із принципами сталого розвитку.

Виконання управління якістю й асортиментом у менеджменті поставок промислового підприємства може позитивно позначитись на ефективності роботи промислових підприємств в умовах кризи.

ВИСНОВКИ

У рамках проведеного дослідження стисло охарактеризовано виклики й перспективи, що постають перед менеджерами з логістики промислових підприємств у процесі запровадження й підтримання системи моніторингу якості й асортименту поставок. Наголошено на деяких змістових властивостях понять асортименту та якості як характеристик предмету поставок і в підсумку окреслили низку принципів управління якістю й асортиментом у менеджменті поставок промислового підприємства. До таких принципів віднесено наукову обґрунтованість, комплексність і послідовність, етичність і добросовісність, сталий розвиток.

Перспективним напрямом подальших досліджень є характеристика ключових компетентностей менеджерів з логістики, необхідних для забезпечення прозорого й безперебійного процесу постачання.

Список використаних джерел

1. Коніщева Н.Й., Трушкіна Н.В. Управління логістичною діяльністю промислових підприємств. *Економіка промисловості*. 2005. № 1. С. 114–123
2. Трушкіна Н.В., Драчук Ю.З., Залознова Ю.С. Логістичні концепції на промисловому підприємстві в умовах глобалізації ринку. *Проблеми економіки*. 2016. № 3. С. 228–238.
3. Попов О.І. Критерії оцінки ефективності ланцюгів поставок підприємств харчової промисловості. *Ефективна економіка*. 2010. № 6. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=226>
4. Lypych L., Zelenko O., Zelenko S., Kushnir M., Khilukha O. Construction of KPI-based motivation policy for advancing sustainable procurement logistics of agricultural enterprises: competence approach. *Law, Business and Sustainability Herald*. 2021. Vol. 1. Issue 1. pp. 4–13. DOI: <https://doi.org/10.46489/lbsh.2021-1-1-1>
5. Ястремська О.М., Письмак В.О. Особливості ухвалення рішень про закупівлю та вибір постачальника в процесі інноваційної діяльності. *Маркетинг і менеджмент інновацій*. 2012. № 2. С. 131–138.
6. Окландер М.А., Хромов О.П. Промислова логістика. К.: Центр навч. літ-ри, 2004. 222 с.
7. Халфандер Р.О. Правовое регулирование поставки продукции в народном хозяйстве. М.: Изд-во АН СССР, 1963. 171 с.
8. Флейшиц Е. А. Отдельные виды обязательств. М.: Госюриздат, 1954. 430 с.
9. Кабалкин А. Ю. Гражданско-правовые формы борьбы за качество продукции. Москва, 1950. 18 с.
10. Корецкий В.И. Исполнение договорных условий о количестве поставляемой продукции. *Уч. зап. Таджикского гос. ун-та*. 1954. № 2. С. 15–21.
11. Цивільне право України / ред. О.В. Дзера. К.: Юрінком Інтер, 2001. 635 с.
12. Турчак І.О. Суб'єкти та структура договірних зв'язків за договором поставки. *Актуальні проблеми вдосконалення чинного законодавства України*. 2002. Вип. X. С. 90–94.
13. Амерханов А. С. Договор поставки: уч. пособие. М.: Юрид. фак. МГУ, 1957. 80 с.

14. Rykovanova I. Creation of wind energy facilities and development perspective of the services logistics market: an integrated approach. *Global Prosperity*. 2021. Vol. 1. Issue 1–2. pP. 3–12. DOI: <https://doi.org/10.46489/gpj.2021-1-1-6>
15. Фалович В.А. Перспективи залучення промислових підприємств України до міжнародних ланцюгів поставок. URL: http://ena.lp.edu.ua/bitstream/ntb/34898/1/27_170-177.pdf

References

1. Konishcheva N.Y., Trushkina N.V. Management of logistics activities of industrial enterprises. *Industrial economics*. 2005. № 1. pp. 114–123. (in Ukrainian).
2. Trushkina N.V., Drachuk Yu.Z., Zaloznova Yu.S. Logistics concepts in the industrial enterprise in the context of market globalization. *Problems of the economy*. 2016. № 3. pp. 228–238. (in Ukrainian).
3. Popov O.I. Criteria for evaluating the efficiency of supply chains of food industry enterprises. *Efficient economy*. 2010. № 6. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=226> (accessed 15.07.2021). (in Ukrainian).
4. Lypych L., Zelenko O., Zelenko S., Kushnir M., Khilukha O. Construction of KPI-based motivation policy for advancing sustainable procurement logistics of agricultural enterprises: competence approach. *Law, Business and Sustainability Herald*. 2021. Vol. 1. Issue 1. pp. 4–13. DOI: <https://doi.org/10.46489/lbsh.2021-1-1-1>
5. Yastremaska O.M., Pysmak V.O. Features of decision-making on procurement and selection of a supplier in the process of innovation. *Marketing and innovation management*. 2012. № 2. pp. 131–138. (in Ukrainian).
6. Oklander M.A., Khromov O.P. Industrial logistics. Kyiv: Center for education literature, 2004. 222 p. (in Ukrainian).
7. Halfyna R.O. Legal regulation of product supply in the national economy. Moscow: Izd-vo AN USSR, 1963. 171 p. (in Russian).
8. Fleishyts E. A. Certain types of liabilities. Moscow: Gosyurizdat, 1954. 430 p. (in Russian).
9. Kabalkyn A. Yu. Civil law forms of struggle for product quality. Moscow, 1950. 18 p. (in Russian).
10. Koretskyi V.Y. Fulfillment of contractual conditions on the quantity of delivered products. Science paper of Tajik state university. 1954. № 2. pp. 15–21. (in Russian).
11. Civil law of Ukraine / ed. O.V. Dzera. Kyiv: Jurinkom Inter, 2001. 635 p. (in Ukrainian).
12. Turchak I.O. Subjects and structure of contractual relations under the supply contract. *Current problems of improving the current legislation of Ukraine*. 2002. Issue X. pp. 90–94. (in Ukrainian).
13. Amerhanov A.S. Supply contract. Moscow: Jurid. fac. MSU, 1957. 80 p.
14. Rykovanova I. Creation of wind energy facilities and development perspective of the services logistics market: an integrated approach. *Global Prosperity*. 2021. Vol. 1. Issue 1–2. pp. 3–12. DOI: <https://doi.org/10.46489/gpj.2021-1-1-6> (in Ukrainian).
15. Falovych V.A. Perspectives of involvement of industrial enterprises of Ukraine in international supply chains. URL: http://ena.lp.edu.ua/bitstream/ntb/34898/1/27_170-177.pdf (in Ukrainian).

Iryna TURCHAK

PhD in Legal Sciences, Associate Professor, Ivano-Frankivsk National Technical University of Oil and Gas

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6545-8309>

e-mail: iryntat210876@gmail.com

PRINCIPLES OF QUALITY AND ASSORTMENT MANAGEMENT IN THE MANAGEMENT OF SUPPLIES OF THE INDUSTRIAL ENTERPRISE

Introduction. Due to the coronavirus pandemic and related constraints, the resilience of industrial enterprises relies heavily on the ability of managers to ensure timely and uninterrupted supply. The enterprise's activity in the economic system forces us to interpret any business entity as an open system, the logistics subsystems of which form the “blood system” of the economy. In conditions of increasing risks and the spread of procurement violations, violated with insufficient competence or, in some cases, illegal behaviour of logistics managers, a topical issue is the characterization of crucial properties of supplies – their quality and assortment. Current scientific works fully disclose the peculiarities of supply management at an industrial enterprise. However, we believe that the development of domestic industrial enterprises in a crisis, the prospects for their entry into the international arena depend on the ability of management to achieve not only the overall quality of processes but also to manage quality and assortment in the supply chain.

The purpose of the paper is to generalize the principles of quality management and assortment in the supply chain of an industrial enterprise.

Results. In the paper we conducted a theoretical study of the features of supply management. We summarized the principles of quality management and assortment in the supply management of an industrial enterprise, which included validity, complexity and consistency, ethics and integrity, sustainable development. As part of the study, we briefly described the challenges and prospects facing logistics managers of industrial enterprises in implementing and maintaining a quality monitoring system and assortment of supplies.

Conclusion. We emphasized some of the semantic properties of the concepts of assortment and quality as characteristics of the supply and finally outlined some quality and assortment management principles in the supply management of an industrial enterprise. Such principles include scientific validity, complexity and consistency, ethics and integrity, and sustainable development. A promising area of further research is to characterize the key competencies of logistics managers needed to ensure a transparent and uninterrupted supply process.

Keywords: supplies, industrial enterprise, logistics management, quality, range